

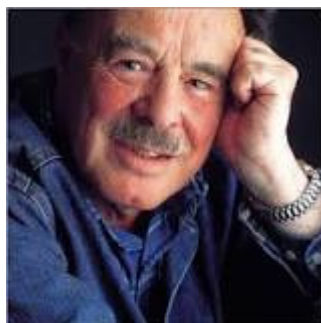
Bijbelse Tijdgenoten Prof. Dr. Bob Smalhout (1)

De komende tijd hopen we enkele Bijbelse figuren en gebeurtenissen onder de loep te nemen aan de hand van het boek "Bijbelse Tijdgenoten" van, de in 2015 overleden, Prof. Dr. Bob Smalhout. Voor Vrijzinnig Nederland geen onbekende; hij ging ook voor in Kerkdiensten, o.a. in de Regentesse kerk te Apeldoorn tijdens een regionale dienst.

In zijn boek vertelt hij op zijn eigenzinnige wijze 11 bekende bijbel verhalen en geeft zijn visie op de beschreven gebeurtenissen. Hij geeft een verklaring voor sociale, medische, politieke en geestelijke zaken die in de bijbel slechts worden aangestipt, omdat in de tijd waarin de bijbelteksten zijn geschreven veel zaken geen uitleg behoeften. Smalhout plaatst bijbelse figuren in hun tijd en vertelt wat er nu precies zo opmerkelijk en bijzonder was aan een voorval of manier van leven. Alle mensen uit zijn verhalen weet hij zo levendig te schetsen dat je ieder moment verwacht er een tegen te komen.

Voordat we verder gaan, kijken we eerst even naar het leven van de schrijver, welke ik overgenomen heb uit Wikipedia.

Levensloop

Zijn vader Elie Smalhout (1889–1939) was tekenaar, tekenleraar en grafisch vormgever. Zijn moeder Bregtje Sombogaart was boekhoudster/procuratiehoudster bij drukkerij De Vooruitgang, die later De Arbeiderspers zou gaan heten. Na de hbs studeerde Smalhout van 1946 tot 1956 geneeskunde aan de Universiteit van Amsterdam.

Van 1956 tot 1960 volgde hij de opleiding anesthesiologie in het Onze Lieve Vrouwe Gasthuis in Amsterdam en het Academisch Ziekenhuis Utrecht.

Smalhout promoveerde in 1967 aan de Universiteit van Amsterdam. In zijn oratie in 1972 bij het aanvaarden van zijn hoogleraarschap anesthesiologie in Utrecht, met als titel: 'De dood op tafel', gaf hij een analyse van de oorzaken van de dood of ernstige hersenbeschadiging als gevolg van anesthesiefouten. Deze inaugurale rede leidde eerst tot Kamervragen en later tot het instellen van een Commissie van de Gezondheidsraad die de wettelijke minimumeisen opstelde waaraan anaesthesiologische praktijkvoering moet voldoen.

Op het gebied van het bewaken van een patiënt onder algehele anesthesie heeft hij baanbrekend werk verricht bij het ontwikkelen van de capnografie. (Het meten van de koolstofdioxideconcentratie (CO₂) in uitademingslucht, voornamelijk bij operatiepatiënten) Ook moesten in het vervolg patiënten constant bewaakt worden door een speciaal daartoe opgeleide anesthesieverpleegkundige.

De rede maakte hem in een klap bekend in Nederland, maar de wijze waarop hij de kritiek uitte maakte ook dat velen in het vak hem als enfant terrible zagen.

Na zijn pensionering heeft hij zich meerdere malen ingezet voor alternatieve geneeswijze zoals genezenderes Jomanda, Chelatietherapie en orthomanuele geneeskunde. Daarbij schuwde hij de publiciteit niet. Ronald Plasterk noemde Smalhout daarop 'de allerijdelste ijdelruit van heel medisch Nederland, iemand die zonder reserve zijn beroepsgroep door het slijk haalt.'

Pas in 2013 werd hem het erelidmaatschap van de Nederlandse Vereniging voor Anesthesiologie (NVA) toegekend. Tevens was hij erelid van de Nederlandse Vereniging voor Anesthesiemedewerkers (NVAM).

Smalhout gaf colleges die vaak grote indruk achterlieten bij zijn toehoorders en had grote kennis van het vak en de geschiedenis van de geneeskunde. Zijn joods-christelijke achtergrond kwam doordat zijn vader liberaal-joods en zijn moeder hervormd was. Zelf zag hij zich als een mengeling van beide godsdiensten. Hij stond bekend als een Bijbelkenner en heeft er veel over geschreven.

Smalhout was lijsttrekker bij de Eerste Kamerverkiezingen in 2003 voor de LPF. Hij trok zich echter voor de verkiezingen terug omdat hij anders zijn column in De Telegraaf zou moeten opgeven. De nummer twee op de lijst, Rob Hessing, werd formeel met voorkeurstemmen gekozen.

Persoonlijk

Bob Smalhout was gehuwd met celliste Mieke Smalhout-van der Wees (1917–2010). Zij had hem al voor de Tweede Wereldoorlog cello les gegeven. Samen kregen ze een dochter. Zijn echtgenote had al drie kinderen uit een eerder huwelijk. Na haar overlijden trouwde hij met de historica Nanda van der Zee (1951–2014). Smalhout overleed aan nierfalen. Nierdialyse heeft hij geweigerd. Smalhout is te Westbroek begraven, in overeenstemming met zijn wens ging hij daarbij gekleed in zijn witte doktersjas.